Annus XXI - Vol. XXI 4 Novembris 1929 Num. 14

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Sacrum Consistorium, p. 617 - Chirográphus, p. 619 Litterae Apostolicae, p. 622 - Epistolae, p. 625.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 630. II. Designationes Ordinarium pro appellatione in secundo gradu, p. 631 - *S. Congregatio de Disciplina Sacramentorum:* Instructio ad Revmos Ordinarios de cautelis in conficienda, distribuenda et servanda Ssma Eucharistia, p. 631.

Acta Tribunalium: *S. Poenitentiaria Apostolica:* Indulgentiis ditatur oratio ad S. Teresiam a Iesu Infante, p. 643.

Acta Officiorum: *Pontificia Commissio pro Russia:* Decretum de indulgentiis pro Russis, p. 644.

Diarium Romanae Curiae: S. Congregazione del Concilio: Avviso - S. Congregazione dei Riti: Congregazione Antipreparatoria - Segreteria di Stato: Nomine, onorificenze - Necrologio, pp. 645-648.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXIX

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma.
Administratio:
Libreria Vaticana — Roma.

Pretium subnotationis pro anno 1930
In Italia, Lib. 80 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi
In Italia, Lib. 8,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«Bis vero in mensem (Commentarium) prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur» (Ex Commentario Officiali ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXI, n. 14 - 4 Novembris 1929)

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

PAG.

I. Consistorium Publicum. - *28 Oct. 1929* . 617
II. Consistorium Secretum. - *28 Oct. 1929* . 617

CHIROGRAPHUS

Puisque vous vous. - Ad Emum P. D. Ludovicum tit. S. M. in Aquiro S. R. E. Presb. Card. Dubois, Archiepiscopum Parisiensem. - *25 Augusti 1929* 619

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Ad fidem catholicam.* - Erectio vicariatus apostolici de Bukoba in Africa centrali. - *8 Aprilis 1929* 622

II. *Litteris Apostolicis Nostris.* - Distracto territorio ex vicariatu apostolico Victoriae Nyanzensis in Africa centrali erigitur vicariatus apostolicus de Mwanza. - *10 Aprilis 1929* 623

EPISTOLAE

I. *Cum valde.* - Ad Emum P. D. Eustachium tit. S. Laurentii in Panisperna S. R. E. Presb. Card. Ilundain y Esteban, Archiepiscopum Hispalensem: de conventu Mariali e ditionibus linguae hispanicae et lusitanicae Hispalim cogendo. - *20 Februarii 1929* 625

II. *Quemadmodum haud.* - Ad Emum P. D. Alexium tit. S. Callisti S. R. E. Presb. Card. Ascalesi, Archiepiscopum Neapolitanum, quem deputat legatum suum ad consecrandam novam aedem cathedralem Messanensem. - *18 Iulii 1929* 626

III. *Magnopere laetamur.* - Ad Emum P. D. Gulielmum, tit. SS. Crucis in Ierusalem, S. R. E. Presb. Card. Van Rossum, Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Praefectum, appetente natali quinquagesimo sacerdotii eius. - *15 Augusti 1929* . . 627

IV. *In comperto equidem.* - Ad eximiam dominam Catharinam Schynse, praesidem mulierum ac puellarum Societatis Missionibus catholicis provehendis. - *8 Octobris 1929* 629

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. Provisio Ecclesiarum 630
II. Designationes Ordinarium pro appellatione in secundo gradu 631

S. CONGREGATIO DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Instructio. - Ad Revmos Ordinarios de quibusdam vitandis atque observandis in conficiendo sacrificio Missae et in Eucharistiae Sacramento distribuendo et asservando. - *26 Martii 1929* 631

Adnotationes 639

ACTA TRIBUNALIUM

S. POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

Oratio ad S. Teresiam a Iesu Infante indulgentiis ditatur. - *19 Augusti 1929* . . 643

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA

Decretum de quibusdam pro Russis indulgentiis. - *27 Maii 1929* 644

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione del Concilio: *Avviso* . 645
II. S. Congregazione dei Riti: *Congregazione Antipreparatoria* 645
III. Segreteria di Stato: *Nomine. Onorificenze* 645
IV. Necrologio 648

Annus XXI - Vol. XXI 4 Novembris 1929 Num. 14

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

I. - CONSISTORIUM PUBLICUM

Feria secunda, die XXVIII Octobris 1929 in Aula Consistoriali Palatii Ap. Vaticani fuit *Consistorium Publicum*, in quo Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, pontificalem rubrum Galerum solemniter imposuit Reverendissimo Cardinali

PETRO SEGURA Y SAENZ

a se creato et publicato in Consistorio secreto diei XIX Decembris 1927.

II. - CONSISTORIUM SECRETUM

Subinde in eadem Aula fuit *Consistorium Secretum* in quo Beatissimus Pater, postquam de more os clausisset Cardinali Segura y Saenz, sequentes iam per Apostolicas sub plumbi Litteras renunciatos sacrorum Antistites publicavit, videlicet

ARCHIEPISCOPOS:

Sancti Andreae et Edimburgi, Iosephum Mac Donald.

Babylonensem Syrorum, Iulium Behnam Kalian, iam Episcopum Bathnanensem.

Cotradensem, Eliam Ioannem Iosephum Morel, iam Archiepiscopum Pondicheriensem.

Monterrejensem, Iosephum Guadalupe Ortiz y Lopez, iam Episcopum Ancusensem.

Pergensem, Aloisium Bondini.

Lemnensem, Paschalem Gagliardi, iam Archiepiscopum Sipontinum et Administratorem perpetuum Vestanum.

Turritanum, Maurilium Fossati, iam Episcopum Nuorensem.

Ferrariensem, Rogerium Bovelli, iam Episcopum Faventinum et Mutilensem.

Salernitanum cum perpetua administratione cathedralis *Acernensis*, Nicolaum Monterisi, iam Archiepiscopum Theatinum et Administratorem perpetuum Vastensem.

Neocaesariensem, Antonium Drapier, Delegatum Apostolicum in Mesopotamia, Kurdistan et Armenia Minori.

EPISCOPOS:

Garanhunensem, Emmanuelem Antonium De Paiva, iam Episcopum Ilheosensem.

de Lages, dioecesi nuper erecta, Danielem Hostin.

Uberabensem, Aloisium a Sancta Anna, in saeculo Antonium Colturato.

Lamenum, Henricum Lamiroy, Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Gustavi Iosephi Waffelaert, Episcopi Brugensis.

Rubensem et Bituntinum, Antonium Taccone, iam Episcopum Bovensem.

Cadoënum, Ioannem Buczko, Auxiliarem R. P. D. Andreae Szeptyckyi, Archiepiscopi Leopoliensis Ruthenorum.

De Aguas Calientes, Iosephum a Iesu Lopez, iam Episcopum Dadimensem.

Lamianum, Iosephum Ioannem Desideratum Moussaron, Auxiliarem R. P. D. Francisci Ernesti Ricard, Archiepiscopi Auxitani.

ABBATEM:

Sancti Pauli de Urbe, Hildebrandum Vannucci.

Quibus publicatis, os aperuit Reverendissimo Cardinali Segura y Saenz, cui, tradito Annulo, titulum assignavit Sanctae Mariae trans Tiberim.

Demum postulationes Sacri Pallii factas nomine archiepiscopalium Ecclesiarum *Ferrariensis*, *Sancti Andreae et Edimburgi*, *Monterrejensis*, *Turritanae*, *Salernitanae*, benignissime admisit.

CHIROGRAPHUS

AD EM̃UM P. D. LUDOVICUM TIT. S. M. IN AQUIRO S. R. E. PRESB. CARD. DUBOIS, ARCHIEPISCOPUM PARISIENSEM.

PIUS PP. XI

Notre très cher fils,

Salut et bénédiction apostolique. — Puisque vous vous préparez à célébrer la très douce mémoire de ce jour où, voilà cinquante ans, vous offriez à Dieu les prémices de votre sacerdoce, votre piété envers Nous, non moins que Notre bienveillance à votre égard, exigent que Nous Nous réjouissions avec vous de cet heureux événement. Si nous considérons, en effet, tout ce que, pendant le cours de votre vie pastorale, soit comme prêtre, soit comme évêque, vous avez fait pour le bien de l'Eglise, Nous avons plus d'un motif d'honorer d'une juste louange vos divers mérites: votre sollicitude pour le salut des âmes, votre diligence dans le gouvernement de divers diocèses, votre zèle admirable pour encourager tout ce qui contribue à l'honneur de la Maison de Dieu, en particulier cette spéciale attention que vous avez donnée au chant ecclésiastique et à la prononciation romaine des textes liturgiques latins.

Mais ces mérites, si nombreux déjà, sont devenus plus éclatants encore lorsque, déjà agrégé au Sacré-Collège des Eminentissimes Cardinaux, vous avez été élevé par Notre Prédécesseur, d'heureuse mémoire, à ce très illustre siège de Paris. Car, comme un bon capitaine, vous avez soutenu la lutte contre cette hérésie (car c'est de ce nom qu'on peut et doit désormais l'appeler) qui tire son nom du journal l'*Action Française*, et ce, dès le moment où elle commença de se répandre sur la France. Vous n'avez pas seulement manifesté oralement et par écrit Nos paroles et Notre volonté, vous les avez encore défendues vigoureusement, avec une entière adhésion aux idées (directives, sentiments, etc.) très

ouvertement exprimées par Nous dans Notre allocution consistoriale du 20 décembre 1926, confirmées ensuite et sanctionnées de plusieurs manières. Vous avez fait davantage, lorsqu'avec un cœur paternel vous avez exhorté à l'obéissance envers le Pontife Romain tous les dévoyés, et spécialement les jeunes, qui sont plus exposés à se laisser entraîner par de fallacieuses doctrines. Avec un zèle égal, bien digne d'imitation, vous avez, dans toutes les conférences archiépiscopales, fidèlement et attentivement interprété Nos vues sur ce sujet. Si donc, à cause de votre fidélité au Vicaire de Jésus-Christ, vous avez été l'objet de récriminations, de calomnies et d'injures publiques, jusqu'à être appelé en jugement, vous pouvez bien vous consoler et vous glorifier d'avoir été jugé digne, comme les apôtres, *pro nomine Jesu contumeliam pati* (*Act.*, V, 41).

Ceux, à la vérité, qui se sont comportés ainsi envers vous (agissant d'ailleurs aussi contre Nous et contre le Saint-Siège) ont montré ouvertement de quel irrévérencieux esprit de révolte, Nous dirons plus, d'impiété et d'infidélité, ils sont animés, si ouvertement que quiconque n'est pas tout à fait aveugle a pu reconnaître avec évidence combien Nos préoccupations et Nos condamnations étaient justifiées.

Heureux de cette magnanime fidélité, Nous n'avons pas cessé de vous consoler par des paroles paternelles; aujourd'hui cependant, saisissant une occasion si solennelle, Nous ne voulons pas seulement vous renouveler l'expression de Notre particulière bienveillance pour tout ce que vous avez fait et faites encore, pour ce que vous avez souffert et souffrez avec Nous, mais encore vous renouveler Nos éloges paternels de ce qu'en avertissant les fidèles et en les éloignant de ces erreurs vous n'avez jamais dévié le moins du monde de l'exacte interprétation de Notre intention et de Notre volonté, que vous étiez bien fondé à croire immuables. Si parfois, sous l'influence de cette bienveillance paternelle que Nous éprouvons envers tous nos fils bien-aimés et vénérables frères en Jésus-Christ, Nous avons préféré, en parlant à certains d'entre ceux qui venaient Nous visiter, ne pas user de cette sévérité que plusieurs attendaient, Nous l'avons fait uniquement dans

le désir de voir se réaliser pour Nous aussi cette belle parole de l'Apôtre: *Noli vinci a malo, sed vince in bono malum* (*Rom.*, XII, 21). Mais jamais ne s'est amoindrie en Nous la haute estime que Nous avons pour ceux qui se sont montrés les plus obéissants, ceux à qui les catholiques de l'univers entier, autant que ceux de France, doivent une sincère reconnaissance.

Ne cessez donc point, fils bien-aimé, de combattre avec Nous le bon combat; Nous disons *avec Nous*, car ils se trompent grandement ceux, s'il y en a, qui prendraient pour de l'oubli Notre silence, en vérité assez souvent interrompu, pour lassitude Notre bénignité, et qui penseraient ou diraient, ce qui est pis, que Nous Nous sommes éloignés, si peu que ce soit, ou sommes prêts à Nous éloigner de Notre première sentence.

Vous savez trop bien pour qu'il soit besoin de vous le rappeler, que jamais ne manquera la grâce de Dieu, par laquelle tout se change en bien pour ceux qui aiment le Seigneur.

Enfin, implorant du divin Maître, qu'il accorde de longues années encore au Pasteur si diligent et si plein de zèle, afin d'augmenter les fruits spirituels et la splendeur de cet heureux événement, Nous vous permettons de tout cœur de donner à tous les fidèles qui assisteront à la solennité de votre Jubilé la bénédiction papale et l'Indulgence plénière aux conditions d'usage.

Comme gage de Notre paternelle bienveillance et des meilleures faveurs divines Nous vous envoyons, très cher fils, avec pleine effusion de cœur, pour vous et pour tous les fidèles confiés à vos soins, une très spéciale bénédiction apostolique.

Donné à Rome, près Saint-Pierre, en la fête de saint Louis, le 25 août de l'année 1929, la huitième de Notre Pontificat.

PIUS PP. XI

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ERECTIO VICARIATUS APOSTOLICI DE BUKOBA IN AFRICA CENTRALI

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ad fidem catholicam facilius propagandam in latissimis Missionum territoriis iugiter Decessores Nostri ex eisdem territoriis plures, tempore opportuno, minoribus contractas limitibus Missiones constituere consueverunt; eosdemque vestigiis secuti, Nos etiam sollerter id agere, occasione data, studemus. Huiusmodi rationibus commoti, cum moderator generalis Societatis Missionariorum Africae, quibus, vulgo *Pères Blancs* nuncupatis, vicariatus apostolicus Victoriae Nyanzensis in Africa centrali concreditus est, de nimia vicariatus ipsius territorii latitudine nec non de magno incolarum ibique degentium numero Nos edoceat, ac propterea ut ex vicariatu eodem plures suis finibus constitutas missiones erigamus enixas ad Nos preces admoveat: Nos, quorum est Ecclesiae bono religionisque provehendae utilitati prospicere, supplicationibus eisdem annuere censemus. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, certa ex scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae plenitudine, praesentium Litterarum tenore ex actualis vicariatus apostolici Victoriae Nyanzensis in Africa centrali integra civili provincia de *Bukoba*, cui parvam quoque regionem de *Bugufi*, vulgo nuncupatam, ad missionem de Urundi iam pertinentem, adiungimus, nec non ex parte provinciae de Uha, quae ad orientem atque ad septentrionem exstat fluminis Malagarazi (quae pars iam vicariatui de Tabora tributa fuit) novum constituimus apostolicum vicariatum, cui nomen de *Bukoba* ex nunc facimus. Eiusdem proinde vicariatus de Bukoba limites in posterum erunt; ad septentrionem linea primi gradus latitudinis meridionalis, qua a vicariatu Ugandensi de Bukoba vicariatus dividebitur; ad occidentem flumen *Kagera*, quo a vicariatu de Ruanda praefatus de Bukoba vicariatus separabitur, deinde limes qui inter mandatum Belgicum existit et Britannicum, usque ad flumen *Malagarazi* (quod est etiam vicariatus Urundi limes), deinde flumen ipsum *Malagarazi*, quo praedictus de Bukoba vicariatus a Tanganykensi distinguetur; ad meridiem limes septentrionalis vicariatus Tanganykensis a flumine *Malagarazi* ad vicariatum usque Taborensem; ad orientem denique, limes provinciae civilis de Tabora, qui et est limes vicariatus eiusdem

nominis, et regiones *Ugowa*, *Bugomba*, *Usumbwa* nuncupatas contingit, quae ad provinciam et vicariatum Taborensem pertinent, deinde limes provinciae Mwanzae, quae ad regionem *Butundwe* attingit, denique lacum Nyanza, exclusis insulis, quas *Maisome*, *Luwondo* vocant, cum ceteris adiacentibus parvis insulis, quae ad provinciam Mwanzam pertinent, sed inclusis aliis omnibus versus septentrionem insulis, scilicet insularum acervis quas *Mazinga*, *Bumbiro*, *Bukerebe* nuncupant, cum parvulis ceteris insulis quae eisdem adiacent. Novi quidem vicariatus de Bukoba, praefatis limitibus constituti, curam ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum Patribus Societatis Missionariorum Africae, in dicta regione de Fide propaganda optime meritis, in Domino committimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, suffragari nunc et in posterum; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII m. Aprilis an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

DISTRACTO TERRITORIO EX VICARIATU APOSTOLICO VICTORIAE NYANZENSIS IN AFRICA CENTRALI ERIGITUR VICARIATUS APOSTOLICUS DE MWANZA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Litteris Apostolicis Nostris, sub anulo Piscatoris die VIII m. Aprilis huius anni datis, ex territorii vicariatus apostolici Victoriae Nyanzensis in Africa centrali parte novum constituimus, limitibus eiusdem praefinitis, apostolicum vicariatum, cui a civili de Bukoba provincia nomen de Bukoba fecimus. Nunc autem reliquae partis memorati vicariatus Victoriae Nyanzensis sollicitudo Nobis suadet ut pariter eidem territorio convenientem statuamus rerum ordinem, qui christiani gregis ibique degentis utilitatibus provehendis facilius conducat. Quapropter, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Sacrae Congregationi de Propaganda Fide negotiis sunt praepositi, ex certa scientia ac matura

deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, ex memorati Victoriae Nyanzensis vicariatus civili provincia, quam de *Mwanza* nuncupant, novum ac separatum vicariatum apostolicum constituimus, quem ex ipsius provinciae civilis nomine ex nunc et in posterum de *Mwanza* vocabimus. Sequentibus vero limitibus huiusmodi novus vicariatus concludatur: ad septemtrionem a *Kenia Colony* et primo gradu latitudinis meridionalis; ad occidentem a lacu Nyanza, inclusis insulis quas *Maysome* et *Luwondo* vocant, deinde provincia Bukoba seu *Bihlamulo;* ad meridiem provincia civili de Tabora quae regiones contingit dictas *Mbogwe*, *Busangi*, *Salawe*, *Lukombo*, *Seke*, *Mondo*, *Uchungu*, *Uduke*, deinde flumine *Mayonga* et lacu *Eyassi*, per quem transit provinciarum limes; ad orientem linea quae a puncto maxime septentrionali lacus Eyassi usque ad E 5, 45um longitudinis orientalis gradum protrahatur. Horum autem limitum causa, quos novo de Mwanza vicariatui assignavimus, hodiernos quoque fines vicariatus de Tabora immutavimus. Territorium enim triangulum, quod inter praedictam lineam ab extremitate lacus Eyassi septentrionali ad E 5, 45um longitudinis orientalis gradum protractam iacet et antiquum vicariatuum Taborensis et Nyanzensis limitem (qui a lacu Eyassi per Montes *Ngai* et *Celey* limitem Kenya-Colony attingebat), nunc a vicariatu Nyanzae distractum in posterum ad vicariatum Taborensem adiungimus, ita ut saltem in parte vicariatus cum provinciis civilibus concurrat: nam memoratum triangulum territorium pariter ac pars proxima vicariatus Taborensis ad eundem districtum de Arusha pertinet. Itemque limitis septentrionalis Taborae et meridionalis Nyanzae partem, quae est Orientem versus, non tam clare hucusque definitam, ad provinciarum de Mwanza et de Tabora limites reducimus. Ipsius quidem novi vicariatus apostolici de Mwanza nuncupati, praefatis limitibus constituti curam ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum Patribus e Societate Missionariorum Africae committimus.

Haec mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant seu spectare poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die x m. Aprilis an. MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. EUSTACHIUM TIT. S. LAURENTII IN PANISPERNA S. R. E. PRESB. CARD. ILUNDAIN Y ESTEBAN, ARCHIEPISCOPUM HISPALENSEM: DE CONVENTU MARIALI E DITIONIBUS LINGUAE HISPANICAE ET LUSITANICAE HISPALIM COGENDO.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster salutem et apostolicam benedictionem. — Cum valde equidem de iis laetemur conventibus, quibus passim per catholicum orbem cultus augetur Sacramenti augusti, tum non minori gaudio perfundimur si alicubi congressiones huiusmodi celebrentur ad pietatem erga magnam Dei Matrem cotidie magis excitandam. Quis enim ignorat qua semper praesentissima ope Virgo divina christiano populo affuerit, prementibus undique difficultatibus omne genus, atque bellis in catholicum nomen, diris nimium, desaevientibus? Quamobrem mirum non est si Ecclesia omnem suam spem, post Deum, in Virgine potenti nullo non tempore collocarit, eandemque maximis laudibus precibusque prosecuta sit. Hac vero aetate nostra, unde rei christianae salus est exspectanda nisi ab Ea quam *qui invenerit, inveniet vitam et hauriet salutem a Domino*? Ex his intelliges dilecte fili Noster, quam libenter abs te didicerimus, mox Hispali, tui quidem honoris sede amplissima, Marialem congressionem celebratum iri, ac fideles istuc conventuros esse non modo ex Hispania universa et Lusitania, sed etiam ex America inferiore, plurimis praesentibus nationum harum episcopis. Cum igitur de re agatur tam magni ponderis, ideoque Nosmet ipsi conventum istum quodammodo participare velimus, te, dilecte fili Noster, his litteris eligimus, qui, Nostram gerens personam, nomine et auctoritate Nostra congressui isti mariali praesis, coetibusque omnibus ac caerimoniis praesideas, non dubitantes quin ipse, qui auctor rei es eamque digne apparare sollertissime studes, pro tua in Virginem Matrem pietate, ad optatos exitus sollemnia sacra sis adducturus. Ac fore confidimus ut vera inde erga augustam Deiparam religio excitetur, quae scilicet in sanctitate morum ac virtutum laude consistit: ita magis magisque Hiberiae populi, Maria patrona et auspice, non modo pulcherrimo pacis dono fruentur, sed etiam omni prosperitate et gloria florebunt. Hac spe laeti, ad rei splendorem animarumque fructum augendum, tibi damus ut, sacris operatus, nomine Nostro praesentibus benedicas, plenam admissorum veniam eisdem propo-

nens, usitatis Ecclesiae conditionibus lucrandam. Interea, cum tuam tum aliorum, quos habes operis socios, sollertiam dilaudantes in conventu apparando, caelestium conciliatrix munerum ac paternae benevolentiae Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, iisque omnibus qui istuc conventuri sunt, imprimisque sacris pastoribus, effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XX mensis Februarii anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. ALEXIUM TIT. S. CALLISTI S. R. E. PRESB. CARD. ASCALESI, ARCHIEPISCOPUM NEAPOLITANUM, QUEM DEPUTAT LEGATUM SUUM AD CONSECRANDAM NOVAM AEDEM CATHEDRALEM MESSANENSEM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quemadmodum haud multis ante annis, cum Messana, Siciliae urbs nobilissima, subito ingentique terrae motu disiecta ac pervastata esset, ad eius cives nimio dolore terroreque perculsos paternus pervolavit animus Iesu Christi Vicarii, qui eorum aerumnas pro viribus relevare studuit, ita in praesens, cum in eadem urbe, maximam iam partem e ruinis excitata suis, nova cathedralis aedes, quae veteris lineamenta refert amplitudinemque, in eo sit ut sollemni ritu dedicetur, temperare sibi non potest communis omnium Pater, quin et clero populoque Messanensi vehementer gratuletur, et proxima eorum sollemnia aptiore quo potest modo participet. Quamobrem, ut quae studiose apparantur sacra, alicuius Purpurati Patris praesentia augustiora fiant, placet te, dilecte fili Noster, Legatum Nostrum deligere — ut, harum fide litterarum, deligimus — qui sollemnibus eiusmodi dedicationis ritibus nomine et auctoritate Nostra praesideas. Atque iam nunc faustum eventum prospicientibus Nobis, eiusque praecipientibus felicissimi exitus laetitiam quasi ante oculos obversatur spectaculum plane mirandum: Messanenses scilicet ex omni ordine cives Legatum Nostrum summo excipere honore, in eodemque vereri ac colere potestatem dignitatemque Nostram; novum, quod concordi animo coniunctisque viribus exstruendum ornandumque curarunt templum, tam laetabundos ingredi ut sibimet ipsis videantur pervetustum illud tot memoriis gloriisque sacrum, quasi nunc

prodigialiter reviviscens vehementer admirari; sacris caerimoniis pientissime interesse, ac Deiparam Virginem in caelum receptam, cui cathedralis illa aedes dedicatur, suppliciter instanterque rogare, ut se suamque urbem ne desinat in posterum materno patrocinio suo validissimo sospitare atque tueri. — Quibus quidem Nos publicis supplicationibus preces item Nostras libentissime addemus, id enixe implorantes ut velit benignissima Dei Mater, non modo caducae huius vitae calamitates et aerumnas a filiis Nobis carissimis arcere atque depellere, sed quae potissimum a caelesti vita aeternaque beatitate avertunt homines, ea praesentissimo tutelae suae praesidio, ab eorum animis, removeat atque prohibeat; avitam eorum fidem non tam servet incolumen, quam vividiorem actuosioremque reddat; morum integritatem, christianae familiae decus et firmamentum, custodiat; ad omnium denique virtutum laudes Messanensem populum excitet suaque ope dirigat. In comperto enim est felicitatem veri nominis, quantacumque in terris frui licet, eum solummodo populum assequi posse, *cuius Dominus Deus eius*. Haec, dilecte fili Noster, animi Nostri sensa et vota tuum erit interpretari luculenter, cum pro tuo officio, adstantium multitudinem alloqueris; eosdemque hortaberis, ut Nosmet ipsos Ecclesiamque universam caelesti omnium Matri communibus precibus commendent. Divinorum interea munerum auspex, paternaeque benevolentiae Nostrae pignus apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, sollertissimo Messanensium Archiepiscopo, iisque omnibus qui sacris intererunt, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVIII mensis Iulii, anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. XI

III

AD EM̃UM P. D. GULIELMUM, TIT. SS. CRUCIS IN IERUSALEM, S. R. E. PRESB. CARD. VAN ROSSUM, SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE PRAEFECTUM, APPETENTE NATALI QUINQUAGESIMO SACERDOTII EIUS.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Magnopere laetamur, iam diem haud longe abesse, cum ad sacrum altare, vehementiore incensus et renovato quodam pietatis aestu, conscendes, gratias benignissimo Deo acturus, quod te, tot caelestibus locupletatum usque adhuc muneribus, frui illo etiam voluerit — quo quidem frui plerisque e clero non licet —

ut quinquagesimum sacerdotii natalem assequereris. Quodsi, cum quinquaginta ab edita religiosae vitae professione compleres annos, tibi, dilecte fili Noster, faustum per litteras Nostras gratulando participandoque eventum, bene precati sumus, at multo hodie libentius prospera tibi omnia ac felicia ominamur, cuius geminatam laetitiam praecipimus habebimusque tecum cum tuisque communem. Geminatam laetitiam, inquimus: eorum enim sollemnium, quae die septimo decimo mensis Octobris — ipso scilicet, quo primum litasti, die cum aetate floreres — inter Urbaniani Conlegii alumnos et veluti ante oculos Nostros agentur, similia ante per mensem Septembrem, in Hollandia illa tua, Nobis tibique carissima, ubi tum aliquamdiu versaberis, cum Ligoriani sodales, tum cives tui habituri certatim sunt. Utramque profecto eiusmodi celebrationem probamus, quae cum auctiore Dei gloria coniungetur; siquidem qui tua recte facta recolat ac commemoret, facere is non potest quin Dei caritatem bonitatemque agnoscat ac praedicet, quo dante, per diuturnum hoc sacerdotalis vitae spatium, in Ecclesiae incrementum animarumque salutem graves fructuososque labores ferre ac sustinere tibi licuit, iam tum praesertim cum, promeritis debitâ tuis, romanâ purpurâ es auspicato honestatus. Quid, quod, Sacro Consilio de Fide Propaganda praefectus, sic proximo decessori Nostro, sic Nobis, ad catholicas Missiones provehendas proferendumque latius Christi regnum, operam navasti tuam, ut multa effeceris, quae et laudari satis nequeant et caelesti dumtaxat remuneratione digna videantur? Bene igitur veniat natalis hic sacerdotii tui quinquagesimus, afferatque tibi, praeter spiritualium fructuum copiam, cum novum a Nobis grati animi testimonium, tum meritissimas a Conlegis, a sodalibus, a civibus familiaribusque tuis gratulationes laetitiaeque communis significationes. Qua quidem rei faustitate, dilecte fili Noster, ad maiora, si fieri potest, excitatus, pergito ingenii animique vires, ac quicquid experiundo didicisti, in sacrarum Missionum causam impendere, quae demum est Dei ipsius causa; atque utinam diutissime, prudentiâ, qua flores, usuque rerum, Ecclesiae et Apostolicae huic Sedi prosis, quacum tam arcte amanterque cohaeres. Interea incolumitatem eiusmodi, cum divinorum munerum effusione coniunctam, conciliet atque adiuvet apostolica benedictio, quam, paternae benevolentiae Nostrae testem, tibi, dilecte fili Noster, ex animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XV mensis Augusti anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. XI

IV

AD EXIMIAM DOMINAM CATHARINAM SCHYNSE, PRAESIDEM MULIERUM AC PUELLARUM SOCIETATIS MISSIONIBUS CATHOLICIS PROVEHENDIS.

PIUS PP. XI

Dilecta in Christo filia, salutem et apostolicam benedictionem. — In comperto equidem iam pridem habebamus istam mulierum ac puellarum societatem, quam tu piissimo consilio, multis abhinc annis, constituendam curasti, curis laboribusque non parcere, ut catholicorum missionalium expeditiones nec instantium ad Deum applicationum praesidio, nec corrogatae stipis auxilio, neque iis omnibus rebus careant, quae sunt ad litandum necessariae. At sacra illa instrumenta bene multa ac liturgicae supellectiles, quae a vobis haud ita pridem ad Nos missa, hisce diebus in Vaticanis aedibus ad spectandum invisentibus proponuntur, quaeque Nos, summo cum animi gaudio, nuper circumeundo suspeximus, tam vehementer admirationem commoverunt Nostram, ut Nos continere non possimus quin gratae voluntatis Nostrae sensa vobis declaremus. Id quidem per has litteras eo libentius facimus, quod, ut Nobis dudum allatum est, cum tu proxime, quintum ac septuagesimum aetatis annum sis feliciter expletura, istius societatis sodales, iique omnes qui tecum necessitudinum vinculis coniunguntur, magnopere exoptant, ut Nos faustitatis huius laetitiam participantes, eam benevolentiae in te Nostrae significatione augeamus. Habeas igitur, dilecta in Christo filia, omina ac vota Nostra; habeat abs te condita sodalitas paternam Iesu Christi Vicarii gratulationem, qui nihil magis cupit, uti nostis, quam ut catholicarum missionum caussa, enitentibus omnibus, uberiora in dies incrementa capiat. Ita enim auspicato continget, ut exspectatione citius, tempora adveniant, cum, christianae veritatis luce populis omnibus affulgente, ac divini Redemptoris nostri regno ubique feliciter instaurato, gentes omnes honestiorem laetioremque in terris vitam traducant atque beatam Christi visionem, quem divinae misericordiae ope ac missionalium catholicorum laboribus agnoverunt, aliquando adipiscantur. Interea, ut incepta vestra citatiore cotidie gradu procedant, opportuna vobis a Deo auxilia precati, horum conciliatricem et auspicem, cum tibi, dilecta in Christo filia, cunctisque societatis istius moderatricibus ac sodalibus, tum iis omnibus, qui eidem quoquo modo favent atque opitulantur, apostolicam benedictionem amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die VIII mensis Octobris, anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

12 Aprilis 1929. — Cathedrali episcopali Ecclesiae Midensi praefecit R. D. Thomam Mulvany.

27 Augusti. — Cathedralibus Ecclesiis invicem perpetuo unitis Rubensi et Bituntinae R. P. D. Andream Taccone, hactenus Episcopum Bovensem.

20 Septembris. — Metropolitanae Ecclesiae Monterrejensi, R. P. D. Iosephum Guadalupe Ortiz y Lopez, hactenus Episcopum Ancusensem.

— Cathedrali Ecclesiae de Aguas Calientes, R. P. D. Iosephum a Iesu Lopez, hactenus Episcopum Dadimensem.

29 Septembris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Pergensi, R. P. Aloisium Bondini, ex Ordine Fratrum Minorum Conventualium, deputatum Visitatorem Apostolicum Patriarchatus Ciliciae Armenorum.

1 Octobris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Lemnensi, R. P. D. Paschalem Gagliardi, hactenus Archiepiscopum Sipontinum et Administratorem perpetuum Vestanum.

2 Octobris. — Metropolitanae Ecclesiae Turritanae, R. P. D. Maurilium Fossati, hactenus Episcopum Nuorensem.

4 Octobris. — Archiepiscopali Ecclesiae Ferrariensi, R. P. D. Rogerium Bovelli, hactenus Episcopum Faventinum et Mutilensem.

5 Octobris. — Metropolitanae Ecclesiae Salernitanae, cui adnexa est perpetua administratio dioecesis Acernensis, R. P. D. Nicolaum Monterisi, hactenus Archiepiscopum Theatinum et Administratorem perpetuum Vastensem.

7 Octobris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Neocaesariensi in Ponto, R. P. Antonium Drapier, ex Ordine Fratrum Praedicatorum, cum munere Delegati Apostolici Mesopotamiae, Kurdistan et Armeniae minoris.

9 Octobris. — Titulari episcopali Ecclesiae Lamianae, R. D. Iosephum Ioannem Desideratum Moussaron, archipresbyterum civitatis *Lectoure*, in archidiocesi Auxitana, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Francisci Ernesti Ricard, Archiepiscopi Auxitani.

II

DESIGNATIONES ORDINARIUM PRO APPELLATIONE IN SECUNDO GRADU

Iuxta can. 1594 § 2, Archiepiscopus Reginatensis designavit, semel pro semper, pro appellatione in secunda instantia, tribunal Ordinarii Principis Alberti et Saskatoonensem pro archidioecesi Reginatensi. Quam designationem Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI, rescripto S. Congregationis Consistorialis diei 23 Iulii 1929, benigne dignatus est adprobare.

Item iuxta can. 1594 § 2, Archiepiscopus Ultraiectensis designavit Ordinarium Harlemensem et huic designationi Ssmus Dominus Noster, rescripto eiusdem S. Congregationis Consistorialis, diei 23 Septembris 1929, adprobationem Suam benigne dignatus est concedere.

SACRA CONGREGATIO DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

INSTRUCTIO

AD REVMOS ORDINARIOS DE QUIBUSDAM VITANDIS ATQUE OBSERVANDIS IN CONFICIENDO SACRIFICIO MISSAE ET IN EUCHARISTIAE SACRAMENTO DISTRIBUENDO ET ASSERVANDO.

Dominus Salvator Noster pignus admirabile praesidiumque maximum pro salute hominum reliquit, Augustissimum Eucharistiae Sacramentum instituens, eisque, ut ad Ipsum accederent praecepit illis verbis : « Amen, amen, dico vobis: nisi manducaveritis carnem Filii hominis et biberitis eius sanguinem non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem, habet vitam aeternam; et ego resuscitabo eum in novissimo die » (Ioan., VI, 54, 55).

Hinc est quod sancta Mater Ecclesia semper sollicita fuit fideles cohortari, ut caelesti hoc pane frequenter vescerentur, instar priorum christifi-

delium, qui, « erant autem perseverantes in doctrina Apostolorum et communicatione fractionis panis et orationibus » (*Act.*, II, 42): atque ad hunc finem Sacra Congregatio Tridentinis interpretandis legibus praeposita, die 20 Decembris anni 1905 Decretum edidit « De quotidiana SS. Eucharistiae sumptione », exordiens his verbis *Sacra Tridentina Synodus*, cui Decretum accessit die 8 Augusti 1910, ita incipiens *Quam singulari* h. S. Congregationis de disciplina Sacramentorum, « De aetate admittendorum ad primam Communionem eucharisticam ». Incitamenta etiam non laevia ad hunc salutarem usum fovendum praebuere eucharistici Conventus, a s. m. Leone XIII primitus constituti, quos undique solemni ritu concelebratos, mirum in modum et excitasse in populis fidem, atque fovisse pietatem compertum habemus.

Interea Ecclesia omne semper studium adhibuit, ne abusus in confectione, susceptione et asservatione tanti Sacramenti irreperent. Quapropter haec Sacra Congregatio disciplinae Sacramentorum praeposita, cum in suo officio explendo compererit, ad hanc rem quod attinet, nonnulla haberi corrigenda, vel in usum esse revocandas leges aut praescriptiones latas, quae sequuntur decernere, seu edicere et declarare statuit, *primo* quoad cautelas servandas in paranda materia Sacramenti Eucharistici; *secundo* in Eiusdem susceptione seu administratione; *tertio* in Eodem asservando ultimo triduo maioris hebdomadae.

I. Cum enim idem Sacramentum, praeter formam, constet materia, oportet ut haec religiosissime in sua substantia servetur. Materia autem, quae ex divina institutione, verborum consecrationis vi, ad divinum Sacrificium et Sacramentum Eucharisticum conficiendum inservit, duplex est, scilicet panis et vinum. De materiae substantia edicit Codex I. C. can. 815, § 1: « Panis debet esse mere triticeus et recenter confectus, ita ut nullum sit periculum corruptionis »; § 2: « Vinum debet esse naturale de genimine vitis, et non corruptum ». Ideo consequitur panem ex alia substantia conflatum, vel illum cui tanta sit admixta quantitas a tritico diversa, ut iuxta communem aestimationem, tritici panem esse dici nequeat, materiam validam pro conficiendo Sacrificio et Sacramento Eucharistico haud constituere.

Item uti valida materia haberi nequit vinum, seu potius liquor, qui sit ex pomis aliisque fructibus eductus, vel chimicae artis ope elaboratus, quamvis vini colorem, eiusque quodammodo elementa continere edicatur, vel illud vinum, cui aqua maiore vel pari quantitate sit permixta. Imo uti dubia reputanda erit materia, nec proinde adhibenda, si, licet non maiore aut pari quantitate quaecumque alia substantia tritico aut vino commisceatur, *notabilis* tamen quantitas aliena sit ipsi admixta; nefas

siquidem est tantum Sacramentum nullitatis periculo obiicere. Ad hunc finem convenit ut eiusmodi materiam parantes, ea pernoscant, quae Suprema Sacra Congregatio S. Officii decrevit die 4 Maii an. 1887, die 30 Iulii an. 1890, die 15 Aprilis 1891, die 25 Iunii an. 1891, et die 5 Augusti 1896. Quae pressius ad rem nostram faciunt, referre praestat: « Episc. Carcassonen. eidem S. C. duo remedia proposuit, sive cum vineae abundantibus aquis inundantur, sive cum vinum ipsum transfertur, adeo ut debilitetur, vel facile corrumpatur: 1° Ut vino naturali addatur parva quantitas *d'eau-de-vie* ab ipsis proprietariis diligenter cum vino vero praeparatae (v. g. 15 vel 20 pro centum), et sic corruptionis periculum evitaretur; 2° Ut ebulliatur vinum usque ad 65 altitudinis gradus; tunc enim refrigeratum, minuitur quidem quantum ad quantitatem, sed ab omni corruptionis periculo praeservatur. Et quaerebat utrum haec remedia licita essent in vino pro sacrificio Missae, et quodnam praeferendum, S. C. feria IV, die 4 Maii 1887 reposuit: " Adhibeatur vinum ebullitum " » (*Collectanea S. C. de Prop. Fide*, n. 1672, edit. anni 1907).

Pariter « Vicarius Apostolicus Tche-li in Sinis retulit: " Cum difficile sit meracum emere vinum in Europa, et difficilius adhuc illud pretio haud modico comparatum in Sinas transvehere, quin in via fraude adulteretur, iam abhinc pluribus annis tutius, necnon facilius missionariis huius vicariatus visum est, vinum pro Missae sacrificio in hac ipsa regione confici. Uvae vero, quas in septentrionalibus partibus reperire est, sacchari quantitatem nimis exiguam continent; ex quo fit ut vinum ex his ad sacrificium Missae expressum, alcoolis portionem infimam tantum ad sacrificium Missae expressum, alcoolis portionem infimam tantum habeat, et propterea vix incorruptum asservari possit, attentis praesertim diuturnis intensisque aestivi temporis ardoribus, corruptioni quam maxime faventibus. Tollitur incommodum, obtineturque vinum tuto servabile, necnon oculis, gestui, olfactuique haud ingratum, si centum libris uvarum mox contusarum addantur decem librae *sacchari ex canna* (idest ex planta graminea, botanice *saccharum officinale*, gallice vulgo *canne à sucre* nuncupata), haecque massa deinde more solito fermentatur. Quae cum deferbuerit, ex centum libris massae (novem sacchari libras iuxta exposita continentibus) obtinentur sexaginta septem vini librae, quae, ut ex calculo chimico coniicere licet, practice ad summum quatuor libras cum dimidia (idest circiter quintam decimam ponderis totalis partem) alcoolis ex saccharo geniti continent. Aliis verbis, supradicta operatione obtinetur vinum ex vite verum, cuius centum partes sex vel septem alcoolis heterogenei, seu non ex vite producti admixtas habent... Nunc autem, aliquo exurgente dubio, quaeritur: 1° An haec praxis ad obtinendum vinum pro Missae sacrificio tuta

sit; 2° An valida; 3° Quid si huiusmodi vinum adhibitum fuerit in Missis ex iustitia ". S. C. reposuit die 25 Iunii 1891: " Vino pro sacrosancto Missae sacrificio, addendum potius esse spiritum, seu alcool, qui extractus fuerit ex genimine vitis, et cuius quantitas una cum ea, quam vinum de quo agitur naturaliter continet, haud excedat proportionem duodecim pro centum. Huiusmodi vero admistio fiat, quando fermentatio, sic dicta tumultuosa, defervescere incoeperit, et ad mentem ". Mens est, si missionarii nequeant per se ipsos obtinere spiritum vini ex vino regionis, vino vel vinis regionis addant uvas passas, et faciant omnia simul fermentare ».

Si panis itaque vel vinum corrumpatur, vel alio modo substantialiter immutetur, pronum est substantias ex corruptis vel immutatis iisdem speciebus derivantes, haud amplius materiam aptam ad Eucharistiam conficiendam constituere posse. Hanc ob causam cavendum etiam ne vinum, quod pro Missae Sacrificio paratur, diutius in lagena seu amphora maneat, adeo ut facile acescat, neve aliquantulum aquae furtim eodem hausto, reliquo immisceatur.

Prolatis a legitimo ministro consecrationis verbis, ac valida adhibita materia, iam Christus Dominus sub utraque specie totur habetur, et quidem sub singulis cuiusque speciei partibus, prout Concilium Florentinum in condito pro Armenis Decreto declaravit, confirmavitque sacra Tridentina Synodus (Sess. 13, can. 3); et iam pulchre Angelicus Doctor his verbis expresserat « memento tantum esse sub fragmento quantum toto tegitur ». Hinc est quod rubricae Missalis romani sacerdoti litanti praecipiunt, ut, quoties aliquod hostiae fragmentum super corporale vel patenam forte decidat, vel digitis sit applicitum, diligenter illud colligat, etsi minimum etiam foret. Unde nil mirum quod ex veteribus legibus graves in sacerdotem constitutae fuerint poenae, si eius negligentia gutta aliqua Dominici Sanguinis excidisset.

Eapropter iam patet quanta ad tantum rite conficiendum Sacramentum impendi a sacerdotibus cura debeat, ut utraque materia, panis scilicet et vinum, omnimoda securitate comparetur, his praesertim temporibus, quibus inexplebilis lucri cupiditas plures proterve suadet, non pauca adulterare, quae, quin ipsi corpori alendo inserviant, in perniciem potius eiusdem vertunt. Siquidem chimicae scientiae ope multa efformantur, germanam praeseferentia rerum speciem, substantia vero naturali destituta, vel aliquam substantiam fraudulenter alteri subrogando, quin facile fraus, etiam analysi adhibita, saepe detegi possit.

Iamvero ut quis certior exstet de vera panis vinique materia, quae ad tantum Sacramentum conficiendum omnino requiritur, potius profecto erit, nisi utramque Sacerdos apud se habeat domi confectam, eam ab illis

comparare, qui, optime de iis experti, triticum ipsum conterant, sive vinum ex vitis fructu exprimant; et qui, omni suspicione maiores, tuto fidem facere possint, sese, quacumque fraude remota, vere hostias ex tritico solummodo confecisse, et vinum tantum ex vitis fructu, seu genimine expressisse.

II. In administratione Eucharistici Sacramenti non minor adhibenda sedulitas, ne consecratarum hostiarum fragmenta pereant, cum in qualibet ipsarum, integrum Christi corpus adsit. Itaque curandum maxime ne fragmenta ab hostiis facile separentur, decidantque in humum, ubi, horribile dictu! sordibus permixta, pedibus proculcantur.

Ad haec igitur praecavenda postulat necessitas, ut hostiae apte etiam conficiantur, et quidem ab iis, qui non solum honestate praestent, sed etiam ipsis conficiendis sint experti, idoneisque instrumentis instructi. Hinc est quod quibusdam in locis cum munus hostias parandi, vinumque, pro Sacramento conficiendi, laudabili consilio, religiosis utriusque sexus sodalibus commissum fuerit, res prospere cessit.

Quod autem in Missalis rubrica sacerdoti altare petituro praecipitur, videlicet ut in apparando calice, fragmenta, si quae hostiam circumstent, caute amoveat, id ipsum peragere expediens erit, antequam particulae, quae communicandis Christi fidelibus inserviunt, in pyxidem ab eo, ad quem spectat, collocentur; atque hunc in finem prudens erit easdem particulas non acervatim in pyxidem iniicere, sed singulas in eadem apte disponere.

Quo facilius sacerdos ex corporali fragmenta colligat, oportebit ut hoc frustulis careat, quae ex accensis super altare cereis excidere saepe solent, cum, istis permixta, aliquando haud facile discriminari queant. Studendum itaque, ut idem corporale, sanctissimum Christi corpus excepturum, candidum iugiter servetur, et quaevis ab eo macula absit; itemque munda sint oportet sacrae mensae mantilia, palla, atque linteolum, quod ad detergendum calicem adhibetur.

Ne autem fragmenta in humum decidant quoties sacerdos Christi Corpus fidelibus praebet, sive ipsa directe, sive ex distenta mappa prolabantur, prudentissime dimidio fere praeterito saeculo mos fuit inductus, parva utendi patina, ex metallo confecta, subter eorum mentum apponenda. Facilius siquidem ac tutius, quam super protensa mappa, eadem fragmenta in illa sistunt, faciliusque pariter a sacerdote cerni colligique possunt. Et ipsa sacra Congregatio, tuendis praeposita Ritibus Ecclesiae, cum super hoc, die 16 Martii an. 1876 percontata fuisset, nullum contrarium emittens iudicium, respondit: « non esse interloquendum », unde idem mos pluribus in regionibus vigere coepit, et late se diffudit.

Alia causa dispergendis Eucharistici Sacramenti fragmentis, facile haberi potest, cum, peculiari aliqua circumstantia, sive ex Apost. Sedis indulto, sive facta locorum Ordinariis facultate ex iure id permittendi, sub dio Missa celebratur, flantibus interdum ventis. Ad praecavendam fragmentorum dispersionem, curandum erit quod altare, ubi Missa erit litanda, tribus e lateribus, tabulis tegatur; vel tentorium adsit super altare obductum, et ad tria eius latera descendens in formam aediculae, quo ipsum altare a ventis protegatur, vel alia ratione id fiat, consentanea cum reverentia tanto mysterio debita.

III. Quoad asservationem Sacramenti Eucharistici ultimo triduo maioris hebdomadae, hoc adservatur ad Missam Praesanctificatorun celebrandam, et ad Communionem infirmis dandam.

a) S. Hostia pro Missa Praesanctificatorum, adservanda est in sacello intra Ecclesiam, quo pulchrius fieri poterit, ornato luminibus, velis, non nigris tamen aut lugubribus, et floribus, sine reliquiis aut imaginibus sanctorum vel Beatissimae Virginis et S. Ioannis Evangelistae, remotisque statuis, scenas Passionis repraesentatibus.

Capsula autem seu arca, ubi calix cum S. Hostia est reponendus, ita sit confecta, ut calix adorantibus nullimode pateat, et obseretur clave; super ostiolo capsulae, sigilla apponi non licet. Id statuitur Rubricis Missalis Romani et decretis S. C. Rituum.

Ex S. Rituum Congregationis decreto N. 3939, « Romana » haec habentur: « Utrum liceat ad exornandum praedictum altare (sepulcri, adhibere statuas aut picturas, nempe Beatissimae Virginis, S. Ioannis Evangelistae, S. Mariae Magdalenae et militum custodum, aliasque huiusmodi? » Resp. « Negative. Poterunt tamen Episcopi, ubi antiqua consuetudo vigeat, huiusmodi repraesentationes tolerare: caveant autem ne novae consuetudines hac in re introducantur » (15 Decembris 1896).

Et n. 2873, « Narnien. »: « Cuinam tradenda sit clavis ostioli supradicti » (Arcae in qua asservatur SS. Sacramentum Feria V in Coena Domini)? Resp. « Iuxta alia decreta, Canonico vel Sacerdoti in crastinum celebraturo » (7 Decembris 1844). Cui decreto consonant decreta sub numero 635, 813, 912, 2335, 2830, 2833, 2904 et 579.

b) Pro Communione infirmis danda, in Ecclesiis parochialibus, aliisque, a quibus accipi solet Sanctissima Eucharistia, servandae sunt aliquae particulae consecratae in pyxide, circa cuius repositionem haec serventur. Iuxta mentem Rubricarum ista extra Ecclesiam esset reponenda, sc. prope Sacristiam, in loco opportuno et apto, ubi congrua cum reverentia adservandum erit Sacramentum, non tamen fidelium adorationi expositum, sed tantum,

communionem infirmis ministrandi causa custoditum. Huiusmodi locus opportunus et aptus est capella, seu sacellum prope Ecclesiam, vel ipsum sacrarium, aut aliquod parvum conclave sacrarii tutum et decens; aut etiam locus decens in parochiali domo, a domesticis et profanis usibus seiunctus, et a quocumque irreverentiae periculo remotus. Ibi parandum est tabernaculum clave obserandum, lampade coram eodem iugiter ardente, et repositio ipsa Feria V facienda est.

Ubi vero huiusmodi aptus locus non habeatur, sacra pyxis adservanda erit a Missa Feriae V ad Missam Praesanctificatorum ipso in « Sepulcro », uti communiter appellatur, post calicem; a celebrata autem Missa Praesanctificatorum ad Missam Sabbati Sancti, in aliqua remotiore et secretiore capella ecclesiae, ibique lampas accensa maneat. Si autem nullus, praeter « sepulcri » sacellum, locus aptus habeatur, pyxis in ipso sepulcro, usque ad Sabbatum Sanctum remaneat. Lampas ante Sepulcrum accendatur, extinctis ceteris luminibus, iis etiam sublatis, quae ad ipsius ornatum fuerunt apposita. Quod si in aliqua ecclesia Coenae Domini solemnia non habeantur, sacra pyxis suo in altari servari poterit usque ad solis occasum eiusdem Feriae V; posthac usque ad Sabbatum Sanctum, in aliquem ex supra indicatis locis erit collocanda.

Prudentiae ceteroquin Episcoporum erit, quoties enascatur difficultas in harum praescriptionum observantia, quaenam sint aptiora loca ex enunciatis ad eumdem finem, diiudicare, et si non parvi super eadem re irrepserint abusus, ut sedulo isti removeantur, curare.

Quapropter Sacra Congregatio in plenariis Comitiis die 23 Martii 1929 habitis, omnibus mature perpensis et discussis, Rmis Ordinariis haec praescribenda esse censuit:

1. Ordinarii, attentis animadversionibus, praeceptis, et decisionibus supra expositis, ea quamprimum statuant, sedulissime servanda a Rectoribus ecclesiarum, et sub horum ductu ab aliis altari inservientibus, ut omne nullitatis periculum a Sacrificio altaris amoveatur, et omnis irreverentiae occasio arceatur.

2. Curent proinde ne in singulis dioecesibus vel civitatibus aut oppidis, pro natura locorum, idoneae desint personae, omnique suspicione maiores, praesertim religiosi utriusque sexus sodales, a quibus ecclesiarum rectores utramque Sacrificii et Eucharistici Sacramenti materiam, nisi apud se habeant, comparare possint, tuta conscientia adhibendam.

3. Item circa ea quae hostiarum confectionem spectant, iidem rectores advigilare debent, ne in istis fragmenta facile haerentia maneant, efficiant que ut, antequam Missa litetur, caute ac sedulo ea amovean-

tur, et saltem cribro leviter excutiantur, si ingens hostiarum numerus parandus erit.

4. Pervigilem adhibeant ipsi curam ut hostiae nonnisi recenter confectae consecrentur, et sacrae particulae, in pyxide adservatae, frequenter renoventur (Can. I. C. 1272, et *Rit. Rom.*, Tit. IV, cap. I, n. 7); ad quem finem studeant ut tabernacula, ubi sacra collocatur Eucharistia, quantum fieri poterit, ab humido vel a nimio rigido aere sint defensa: humore siquidem exstante, facile hostiae marcescunt, algore autem friabiles fiunt.

5. In diribenda fidelibus sacra Communione, praeter, ante communicantes extensum, linteum albi coloris, iuxta rubricas Missalis, Ritualis, et Caeremonialis Episcoporum, patina erit adhibenda, argento aut metallo inaurato confecta, nullimode tamen artificiosa arte intus exsculpta, quae ab ipsis fidelibus subter eorum mentum erit apponenda, excepto casu, quo sacra Eucharistia ab Episcopo ministratur, vel a Praelato Pontificalibus utente, vel in Missa solemni, adstante sacerdote vel diacono, qui patenam subter communicantium mentum teneat.

6. Monendi sedulo erunt fideles ne, dum suo apponunt mento patinam, et Sacerdoti dein tradunt, aut alteri fideli eam porrigunt, ita eamdem flectant aut invertant, ut, si quae adsunt, fragmenta decidant et disperdantur.

7. Fragmenta autem quae in patina post sacram fidelium Communionem exstabunt, quoties haec intra Missam fuerit diribita, in calicem sedulissime, digiti ope, iniiciantur; in pyxidem vero, si extra Missam sacra Synaxis a fidelibus recipiatur.

Mens autem Sacrae Congregationis non est eas reprobare patinas, cuiusmodi demum sint formae, quae modo adhibentur quibusdam in Ecclesiis, dummodo ex metallo sint confectae, et intus non sculptae, quaeque sint aptae sacris fragmentis colligendis.

8. Ordinarii denique satagant ut ecclesiarum rectores diligentissime munda servent altaria, una cum sacris supellectilibus, illa praesertim quae sacris Speciebus excipiendis inserviunt, et sciant super observantia praefatarum praescriptionum graviter onerari eorum conscientiam.

9. Quoad asservandas sacras particulas, infirmis ministrandas postremo hebdomadae sanctae triduo, Ordinarii locorum perspectam habeant Rubricarum et Decretorum Sacrae Congregationis Rituum intentionem; scientes easdem asservari non ad publicam venerationem, imo hanc prohiberi; tamen magnopere satagendum esse, ut Eucharistiae Sacramento, habita in primis ratione loci, non desit obsequium congruentis honoris et decoris.

Eñi Patres praeterea mandarunt ut locorum Ordinarii, intra annum a recepta hac Instructione, S. H. Congregationem certiorem reddant de his

quae decernere censuerunt, in executionem praescriptionum heic contentarum, et ad abusus forte inolitos convellendos.

In Audientia diei 25 Martii 1929 Ssmus D. N. Pius Pp. XI, audita relatione infrascripti Secretarii H.S. Congregationis, eamdem Instructionem approbavit atque edi iussit, mandans ut mittatur ad omnes locorum Ordinarios et Praelatos regulares, ad hoc, ut sacerdotibus et religiosis sodalibus respective eam ipsi communicent.

Datum Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis de Sacramentorum disciplina, die XXVI eiusdem mensis, anni MDCCCCXXIX.

✠ M. Card. Lega, *Praefectus.*

L. ✠ S.

D. Jorio, *Secretarius.*

ADNOTATIONES

1. Iucundo sane animo conspicere nobis licet quanta alacritate nostris hisce temporibus adauctus sit cultus erga Ssmum Eucharistiae Sacramentum, post habitos undique coetus celeberrimos, recolendae tam salutiferae tamque mirabili institutioni, quae miram Iesu Christi caritatem in hominum salutem tam praeclare prodit. « Nihil enim efficacius — monebat Summus Pontifex Leo XIII — catholicorum animis excitandis, tum ad fidem strenue profitendam, tum ad virtutes christiano nomine dignas exercendas, quam ut alantur et acuantur studia populi in admirabile illud amoris pignus, quod pacis vinculum est atque unitatis » (ex Brevi *Providentissimus Deus* diei 28 Novembris 1897).

2. Nil mirum itaque quod idem Pontifex stimulos addere nunquam destitit, ut eucharistici coetus in pluribus orbis terrae partibus haberentur. Huc spectant Litterae ab eodem datae die 16 Maii anni 1881, cum primus habitus est eucharisticus diversarum nationum conventus in Insulensi civitate, a die vicesima octava ad diem tricesimam Iunii anni eiusdem, quibus, hanc ob rem, suam expromebat laetitiam, et omnibus qui eidem conventui interfuere Apostolicam benedictionem speciali affectu impertitus est. Quin imo die vicesima secunda Augusti dicti anni praesidi eiusdem coetus de hoc ei referenti, epistolam misit, qua ad magis magisque eiusmodi adaugendos coetus incitamenta praebuit his verbis: « Instate igitur, dilecti filii, operi vestro; novos semper ei adiicite sodales; propagate institutionem cui estis addicti, et in omnibus excitare conamini caelestem cari-

tatis ignem, quem Christus venit mittere in terram, et quem per Eucharistiae sacramentum praesertim incendi voluit ».

3. Die etiam 28 Maii anni 1892 epistolam encyclicam ad omnes Orbis Episcopos misit, *de Sanctissima Eucharistia*, cuius initium *Mirae caritatis* inscribitur.

4. Summus pariter Pontifex Pius X illud, nunquam satis celebrandum, edi decretum iussit die 20 Decembris anni 1905, quo SS. Eucharistiae quotidianam sumptionem fidelibus commendavit, et ad eam sancte et salubriter recipiendam opportuna praecepta dedit. Die insuper septima Augusti anni 1910, ut aliud ederetur decretum voluit, aetatem respiciens, qua ad primam Eucharisticam Communionem forent admittendi pueri puellaeque, statuens quoties ad discretionis annos, seu ad initium usus rationis pervenerint, eis sacram Communionem ministrari posse et deberi.

5. Utrumque decretum confirmatum fuisse scimus a Summo Pontifice Benedicto XV Rescripto edito a Secretaria Status ex Audientia diei 26 Iunii 1916, cui titulus *De Eucharistica puerorum utriusque sexus communione ad mentem Summi Pontificis die 30 mensis Iulii solemni ritu promovenda* (*Act. Ap. Sedis*, vol. VIII), occasione qua generalis puerorum Communio indicta fuit, ut exitiale bellum, quo fere tota Europa tam saeve divexabatur, tandem aliquando desineret, istaque conquiesceret. Praestat eiusdem tenorem referre: « Ssmus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV, cui nihil antiquius, quam ut pie inviolateque serventur decreta *Sacra Tridentina Synodus* et *Quam singulari*, fel. rec. Decessoris sui Pii X iussu edita, referente me infrascripto Cardinali a Secretis Status, cum prope adsit alter luctuosissimi eventi anniversarius dies, id mandare dignatus est, quod sequitur: " omnes et singuli in Europa locorum Ordinarii summopere curent, ut, in Ecclesiis et Oratoriis suae cuiusque dioecesis, die 30, qui dominicus est, proximi mensis Iulii, pueri utriusque sexus universi ad mentem Beatissimi Patris, sollemniore quo fieri poterit ritu, ad Sacram Synaxim accedant „. Contrariis quibusvis minime obstantibus ».

6. Postremo Summus Pontifex Pius XI, quo Supremo Ductore fruimur, ad magis magisque eumdem cultum fovendum augendumque erga Ssmam Eucharistiam, die vicesima quarta mensis Maii anni 1922, decimum sextum coetum inter nationes solemniter auspicatus est, eidemque adfuit. Satis autem cognita sunt ea quae idem Summus Pontifex in Allocutione habita die decima septima Decembris elapsi anni 1928 de eiusmodi eucharisticis coetibus edixit: « Ecquis ignorat quantopere ceteri qui acti sunt, ex nationibus omnibus Congressus Eucharistici, quamque mirum in modum contulerint ad fidem in populis excitandam, ad fovendam pietatem, ad christianae denique vitae usum instaurandum? »

7. Die autem 20 Decembris mensis, eiusdem anni, occasione qua annum quinquagesimum ab inito suo sacerdotio auspicatus est, parvulis Oratorii S. Petri, Christi corpus primitus suscipientibus amantissime praebuit.

8. Die denique vicesima quinta Iulii huius labentis anni, ut benignissimo Deo gratiae agerentur pro inita inter S. Sedem atque Italorum regem conventione, exoptatae inter utramque potestatem pacis nuntia, iucundissime evenit, gratissima omnium recordatione, nunquam e memoria delenda, communem vespertinis horis conspicere Patrem, diuturnum post tempus, ex Basilica omnium maxima S. Petri in apertum solemnissima prodeuntem pompa, quem frequentissimi excellentissimorum ordinum viri comitabantur, quamplurimis etiam sacri ordinis alumnis incedentibus, pacisque Hostiam ferentem, ingenti populi multitudine prae laetitia gestiente, adeo ut miti spirante aere, atque occasu veluti cunctante, natura ipsa ob singularem eventum laetari videretur.

9. Dum itaque maxime laetandum quod ex huiusmodi excitato studio erga Ssmam Eucharistiam uberes capiantur fructus, prudentia suadet ut pericula irreverentiae erga tantum Sacramentum arceantur. Ad hunc finem haec sacra Congregatio de Sacramentis, cui munus commissum est Sacramentorum tuendi disciplinam, illorum memor quae sive iuris canonici Codex, sive Concilia, sive Tridentina praecipue Synodus in recipiendo tanto Sacramento praecipiunt, hanc edi Instructionem curavit. Quanta siquidem reverentia idem Sacramentum tractari et suscipi debeat, Catechismus romanus ex decreto sacrosancti Concilii Tridentini editus his praeclaris enuntiat verbis: « Quemadmodum ex omnibus sacris mysteriis, quae nobis tanquam gratiae certissima instrumenta Dominus Salvator Noster commendavit, nullum est, quod cum sanctissimo Eucharistiae Sacramento comparari queat: ita etiam nulla gravior alicuius sceleris animadversio a Deo metuenda est, quam si res, omnis sanctitatis plena, vel potius quae ipsum sanctitatis auctorem et fontem continet, neque sancte, neque religiose a fidelibus tractetur » (*De Eucharistiae Sacramento*, caput IV).

10. Ad sancte itaque tractandum, religioseque suscipiendum divinum sacramentum, eadem sacra Congregatio iure optimo normas hac Instructione praebere studuit, respicientes tum altare, in quo sanctum Sacrificium perficitur, tum mensam, in qua Eucharistia sumitur, tum tabernaculum, ubi sacra custoditur hostia, tum materiam, qua idem conficitur, panem scilicet et vinum, quorum primus triticeus esse debet, alterum e genimine vitis eductum. Horum itaque confectio ad quodvis invaliditatis et irreverentiae periculum avertendum sedulo curanda, quemadmodum ipsa man-

tilia, quibus altare tegitur, et alia, quae inibi adhibentur, integra mundaque sint oportet.

11. Eadem ratione sacra Congregatio altaris administros urgere non desinit, ut in sanctissima Eucharistia fidelibus diribenda periculum dispergendi fragmenta amoveant, ideoque praecipit, ut in ea ministranda patina adhibeatur. Itemque caveant ut triduano mortis D. N. I. C. tempore, decenti custodiae Ssmae Eucharistiae consulatur, eam scilicet sancte religioseque servando.

12. Prudenti vero parochorum industriae relinquitur, ut in Ecclesiis magnarum praesertim urbium, altare ubi tabernaculum collocatum est, Sanctissimum excipiens Sacramentum, prae coeteris indubio et conspicuo signo facile a fidelibus dignoscatur, irreverentiam etiam vitandi causa, ipsosque ad hunc finem hortentur, ut Ecclesias ingressuri, potiorem, uti par est, cultum Eidem praebeant.

13. Rogantur denique iterum iterumque Rmi Ordinarii tum locorum tum personarum, sacerdotesque utriusque Cleri, ut diligentissime efficiant, ne aliquid ex iis quae in hac Instructione statuta sunt, ad sancte religioseque Sacramentum tractandum, in irritum cedat, cum detrimento Eiusdem, cui caetera referuntur sacramenta, et prout Ssmus Dominus Noster Pius Papa XI suprema Sua auctoritate, ut haec omnia serventur, sanxit.

D. Jorio, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

ORATIO AD S. TERESIAM A IESU INFANTE

« Sainte aimable et compatissante, daignez soulager nos frères russes, victimes d'une longue et cruelle persécution antichrétienne: obtenez leur la persévérance dans la Foi, le progrès dans l'amour de Dieu et du prochain et dans la confiance envers la Très Sainte Mère de Dieu; préparez leur des saints Prêtres, réparateurs des sacrilèges commis contre la Sainte Eucharistie et des blasphèmes; faites refleurir, surtout dans la jeunesse, la pureté angélique et les vertus chrétiennes, afin que ce noble peuple, libéré de toutes les servitudes et revenu spontanément à l'unique bercail que le Cœur aimant du Christ ressuscité confia tout entier à Saint Pierre et à ses successeurs, goûte enfin la joie de glorifier dans la communion de la Sainte Eglise Catholique le Père et le Fils et le Saint-Esprit. Amen ».

Die 19 Augusti 1929

Sacra Poenitentiaria Apostolica omnibus christifidelibus sequentes Indulgentias benigne concedit: I. *Partialem 300 dierum*, saltem corde contrito lucrandam, quoties supra relatam orationem recitaverint; II. *Plenariam*, suetis sub conditionibus semel in mense acquirendam, si per integrum mensem memoratam recitationem quotidie persolverint. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

L. CARD. LAURI, *Poenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *S. P. Secretarius.*

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA

DECRETUM

Precibus piorum aliquot Russorum benigne annuens, Ssm̃us Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, habito voto Em̃i Cardinalis Maioris Poenitentiarii, referente R. P. D. Michaële d'Herbigny, Episcopo titulari Iliensi, huius Pontificiae Commissionis Relatore, in Audientia diei 17 Maii currentis anni, indulgentias quae infra adnotantur, suetis conditionibus, a Russis lucrandas concedere dignatus est, scilicet:

Indulgentiam tercentorum dierum quoties piam recitaverint ad Dominum Iesum orationem (russice Молитва Іисусова) his verbis constantem « Domine Iesu Christe, Fili Dei, miserere nobis (amen) »; russice Господи Іисусе Христе, Сине Божій помилуй нас, (Амин).

Item indulgentiam tercentorum dierum quoties duodecies uti inter Byzantinos mos est, Kyrie eleison, russice: Господи, помилуй, devote dixerint.

Item indulgentiam tercentorum dierum quoties in publica ecclesia vel oratorio sacras Icones D. N. I. C., B. V. Mariae nec non Sancti Titulari Ecclesiae et Sancti cuius Festum celebretur, osculis religiose venerati sint.

Mandavit insuper eadem Sanctitas Sua ut supradictae gratiae praesenti Decreto publici iuris fiant.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria Pontificiae Commissionis pro Russia, die 27 Maii anno 1929.

A. Card. Sincero, *Praeses.*

L. ✠ S.

C. Margotti, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

AVVISO

Si avverte che le iscrizioni allo *Studio* presso la Sacra Congregazione del Concilio, si chiudono il 15 Novembre.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 29 Ottobre 1929, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Ven. Servo di Dio Antonio Maria Claret, Arcivescovo di S. Giacomo di Cuba, quindi di Traianopoli, Fondatore della Congregazione dei Missionari Figli dell'Immacolato Cuor di Maria, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Antipreparatoria* per discutere il dubbio sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione del medesimo Venerabile, quali vengono proposti per la sua beatificazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

13 Settembre 1929. L'Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore della Società dei Preti della Misericordia* (Parigi).

16 » » L'Emo Sig. Cardinale Francesco Ragonesi, *Protettore dei Romitani Recolletti di S. Agostino.*

20 » » L'Emo Sig. Cardinale Gennaro Granito Pignatelli di Belmonte, *Protettore delle Suore di San Giuseppe dell'Apparizione* (Francia).

8 Ottobre » L'Emo Sig. Cardinale Lorenzo Lauri, *Protettore delle Suore Riparatrici del S. Cuore di Gesù* (Roma).

10 » » Monsig. Leopoldo Ruiz y Florez, Arcivescovo di Morelia, *Delegato Apostolico nel Messico.*

12 » » L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore delle Suore della Società del Bambino Gesù* (Roma).

18 » » L'Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore dell'Istituto delle Sacramentine di Maria Ausiliatrice* (Roma).

21 » » L'Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore della Società Bibliografica* (Parigi).

Assistenti al Soglio Pontificio:

4 Luglio 1929. Monsig. Ludovico Szmrecsányi, Arcivescovo di Agria.
24 Settembre » Monsig. Crescente Errazuriz y Valdivieso, Arcivescovo di Santiago del Cile.
30 » » Monsig. Giovanni G. Cantwel, Vescovo di Los Angeles.
8 Ottobre » Monsig. Giovanni Cazzani, Vescovo di Cremona,

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

28 Agosto 1929. Monsig. Paolo Giuseppe Pisani, dell'archidiocesi di Parigi.
14 Settembre » Monsig. Venanzio Felisi, della diocesi di Lodi.
» » » Monsig. Giuseppe Dovera, della medesima diocesi.
17 » » Monsig. Luigi Martinelli, della diocesi di Subiaco.
19 » » Monsig. Giovanni Siener, della diocesi di Secovia.
9 Ottobre » Monsig. Riccardo Lacarra, dell'archidiocesi di Brindisi.
12 » » Monsig. Giovanni Verdier, dell'archidiocesi di Parigi.
15 » » Monsig. Giorgio Stefano Grandbois, dell'archid. di Regina.
17 » » Monsig. Isidoro Alexandre, della diocesi di Nevers.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

10 Settembre 1929. A S. E. Giulio Maniu, Presidente del Consiglio dei Ministri di Romania.
» » » A S. E. Giorgio G. Mironesco, Ministro degli Affari Esteri di Romania.
» » » A S. E. il generale Alessandro Averesco (Romania).
» » » A S. E. dott. Alessando Vaida-Vöevod, Ministro per gli Interni di Romania.
10 » » Al sig. Vintila Bratianu (Romania).
» » » Al sig. Nicola Titulesco (Romania).
21 » » Al sig. Augusto de Castro (Portogallo).
7 Ottobre » Al sig. Giovanni Mitilineu (Romania).

La Commenda con placca dell'Ordine Piano:

10 Settembre 1929. Al sig. Barbo Constantinesco (Romania).
» » » Al sig. Demetrio Jurasco (Romania).
» » » Al sig. dott. Zenobio Paclesianu (Romania).
» » » Al sig. Costantino Isopescu Grecul (Romania).
» » » Al sig. Giovanni Clinciu (Romania).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

10 Settembre 1929. A S. E. Aurelio Vlad, Ministro per i Culti in Romania.
» » » A S. E. Stefano C. Pop, Presidente della Camera dei deputati di Romania.

10 Settembre 1929. A S. E. Traiano Bratu, Presidente del Senato di Romania.
» » » Al sig. Basilio Goldis (Romania).
» » » Al sig. Alessandro Lapedatu (Romania).
» » » A S. E. Cajo Brediceanu, Inviato straordinario e Ministro plenipotenziario di Romania presso la S. Sede.
11 » » A S. E. Augusto de Castro, Inviato straordinario e Ministro plenipotenziario di Portogallo presso la S. Sede.
7 Ottobre » Al sig. Ottaviano Goga (Romania).
» » » Al sig. Costantino Basau (Romania).

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

19 Ottobre 1929. Al sig. comm. avv. Luigi Colombo, dell'archid. di Milano.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

4 Ottobre 1929. Al sig. dott. Venturino Martelli, della diocesi di Novara.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

6 Settembre 1928. Al sig. dott. Massimiliano Lebschè, dell'archidiocesi di Monaco e Frisinga.
27 Giugno 1929. Al sig. rag. Pietro Aghemio, della diocesi di Novara.
6 Settembre » Al sig. barone Leone de Lhoneux, della diocesi di Namur.
10 » » Al sig. Caio Valeanu (Romania).
» » » Al sig. Emilio Pavelesco (Romania).
» » » Al sig. Giorgio Mavrocordat (Romania).
» » » Al sig. Vintila Ivanceanu (Romania).
11 Ottobre » Al sig. avv. Lodovico Guibal, della diocesi di Montpellier.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

22 Giugno 1929. Al sig. Giovanni M. Tucker, dell'archid. di Westminster.
3 Settembre » Al sig. Lodovico Maria S. Le Guisquet de Kéranforêt, della diocesi di Quimper.
6 » » Al sig. dott. Giovanni Peters, della diocesi di Haarlem.
10 » » Al sig. Vittore Protopopesco (Romania).
28 » » Al sig. Diego Bouchard, della diocesi di Gaspé.
4 Ottobre » Al sig. Pio Pascucci (Roma).
19 » » Al sig. conte Alberto De Montcabrier, dell'archid. di Parigi.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

11 Ottobre 1929. Al sig. generale Giacomo Monroë, della diocesi di Marsiglia.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

10 Settembre 1929. Al sig. Gregorio Gafenco (Romania).
» » » Al sig. Alessandro Jacovaki (Romania).
» » » Al sig. Costantino Olanesco (Romania).

10 Settembre 1929. Al sig. Costantino Zanesco (Romania).
» » » Al sig. colonnello, Raul Estevas (Portogallo).
24 » » Al sig. conte Gustavo di Carpegna (Roma).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

10 Settembre 1929. Al sig. Nicola Michele Vladesco (Romania).
7 Ottobre » Al sig. Giovanni Broșu (Romania).
» » » Al sig. Viorello V. Tilea (Romania).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

22 Febbraio 1929. Al sig. Giovanni Gioacchino de Sousa Sobrinho, della diocesi di Aracajù.
16 Aprile » Al sig. Sebastiano Montanaro, della diocesi di Alba.
2 Settembre » Al sig. Giovanni Battista Carrera, dell'archid. di Torino.
10 » » Al sig. cap. Mario Costa (Portogallo).
» » » Al sig. dott. avv. Teodoro Solacolo (Romania).
11 Ottobre » Al sig. architetto Giulio Petrovácz, dell'archidiocesi di Strigonia.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

2 Settembre 1929. Al sig. Antonio Quaglino, dell'archidiocesi di Torino.
» » » Al sig. Giovenale Strumia, della medesima archidiocesi.
3 » » Al sig. Luigi Ghidini, della diocesi di Mantova.
10 » » Al sig. dott. Emilio Juga (Romania).
19 » » Al sig. Paolo Scribante, dell'archidiocesi di Torino.
11 Ottobre » Al sig. avv. Giuseppe Grasset, della diocesi di Montpellier.
» » » Al sig. avv. Paolo Catalan, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giulio Coste Floret, della medesima diocesi.

NECROLOGIO

19 Maggio 1929. Eccmo Monsig. Matteo de Oliveira Xavier, Arcivescovo di Goa e Patriarca delle Indie Orientali.
18 Ottobre » Monsig. Michele Dunne, Vescovo di Peoria.
22 » » Monsig. Lorenzo Ricard, Vescovo di Nizza.
26 » » Monsig. Oliviero Eleazaro Mathieu, Arcivescovo di Regina.

Nuper in luce edita:

BIBLIA SACRA

iuxta latinam vulgatam versionem ad codicum fidem, iussu PII PP. XI, cura et studio Monachorum Sancti Benedicti, Commissionis Pontificiae a Pio Pp. X institutae sodalium praeside Aidano Gasquet S. R. E. Cardinale, edita. - Tomus II -

LIBROS EXODI ET LEVITICI, ex interpretatione Sancti Hieronymi, cum variis capitulorum seriebus, recensuit D. Henricus Quentin, Monachus Solesmensis.

Vol. in-8° di pp. 486, stampato su carta a mano macchina.

Prezzo (porto compreso) . . . . . L. 200 —

Il volume si vende rilegato ai prezzi seguenti:

a) Dorso ed angoli in pelle nera, titolo in oro . . . . . » 220 —

b) Dorso pergamena bianca con dorature, angoli di pergamena, titolo in oro (rilegatura romana) . . . . . » 225 —

c) La medesima rilegatura romana in tutta pergamena, dorso dorato e titolo in oro . . . . . » 255 —

CODEX IURIS CANONICI

PII X Pontificis Maximi iussu digestus, BENEDICTI Pp. XV auctoritate promulgatus, praefatione Emi Petri Card. Gasparri, et indice analytico-alphabetico auctus.

Voluminis pro varia forma pretium:

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
— **Editio in-18°** (cm. $9^1/_2 \times 15$), characteribus nitidis lectuque facillimis, charta subtili non translucida; fol. LXXII-918 .	10 —	11 —	12 —
Linteo anglico contectum cum titulo aureo	14 —	15 —	16 —
— **Editio in-18°** (cm. 9×14), characteribus nitidis lectuque facillimis *charta indica;* fol. LXXII-918.			
Linteo anglico contectum cum titulo aureo	18 —	19,50	20,50
Pelle vitulina contectum, angulis rotundatis, dorso flexibili, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo	22 —	23,50	24,50
— **Editio in-12° cum Fontium annotatione** (cm. $12^1/_2 \times 19^1/_2$), characteribus nitidis lectuque facillimis, charta subtili; fol. XLVIII-932.	24 —	25,50	30 —
Linteo anglico contectum, angulis rotundatis, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo	30 —	31,50	36 —
Idem, *charta indica* (solutum)	30 —	31 —	35 —
Linteo anglico contectum cum titulo aureo	36 —	37 —	41 —
Pelle vitulina contectum, angulis rotundatis, dorso flexibili, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo	45 —	46 —	50 —

Haec editio in-12° cum Fontium annotatione (cm. $12^1/_2 \times 19^1/_2$), characteribus nitidis lectuque facillimis impressa, *crassa mm. 19, gr. 390 pondo, charta indica,* edita et linteo anglico (vel etiam corio) contecta, respondet apprime desideriis eorum qui iuri canonico sive docendo sive addiscendo operam navant.

Typographia Vaticana hac editione laudes gratiasque omnium professorum, iurisconsultorum discipulorumque iuris canonici, qui ex hoc tempore aliqua editione Codicis Iuris Canonici cum Fontium annotatione uti possunt, quae quod *commoditatem, utilitatem eleganliamque spectat,* vix superari potest.

Dr. P. M.

— **Editio in-8° cum Fontium annotatione** (cm. $16^1/_2 \times 26$), charta crassiore, characteribus grandiusculis; fol. XLVII-784.	30 —	33 —	40 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).

Nuper in luce editum:

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. *Editio quarta post typicam.* – Romae 1929. – Volumen paginis constans LX-728-[224]-8, charta manufacta. Typis rubris-nigris (cm. 22×31).

— Solutum	85 —	90 —	110 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea aliisque ornamentis signatum	135 —	140 —	160 —
— (B) Volumen corio contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum	160 —	165 —	185 —
— (C) Volumen corio contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum	175 —	180 —	200 —

Propria aliarum Dioecesium, si quidem eadem forma foliorum ac Missale nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Missale nostris curis edito absque pretii augmento consuentur.

Missa in festo S. Margaritae Mariae Alacoque Virg. (die 17 Octobris). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22×31	0,50	0,60	0,75
— Grandezza della pagina cm. 18,5×27, nei margini cm. 22×31 . . .	0,50	0,60	0,75
Officium in festo S. Margaritae Mariae Alacoque Virg., Duplex (die 17 Octobris). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, p. 6, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19	0,60	0.70	0,85

FRANCISCUS STELLA, Presb. Congr. Miss. – **Institutiones Liturgicae in Seminariorum usum.** – Tertia editio ab aliquibus eiusdem Congregationis Presbyteris emendata. Tomus I. De Liturgia in genere, de Sacramentis et sacramentalibus, 1929, in-12°, pp. XX-180	6 —	6 —	6,50
Linteo religatum	8,50	8,50	9 —
Le Lettere di San Paolo, le Lettere Cattoliche e l'Apocalisse. Testo greco e versione italiana, con note, per cura del prof. LUIGI COSTANTINI. In-12°, pp. XII-626	20 —	22 —	25 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).

MONITUM.

Omnes – qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis" Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1929 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est – ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1930 fasciculorum, volumen XXII complectentium, moram patiatur.

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento col prossimo mese di dicembre 1929, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1930, anno XXII, volume XXII.

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1929, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus-tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1930, XXIIe année, volume XXIIe.

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.